

PERTRAUKA

„Smeltės” progimnazijos laikraštis 2021 m. sausis 2(56)

Sveiki, mūsų skaitytojai!

*Ech... ir vėl karantinas, ir vėl namai, ekranai, ir vėl vienodos dienos. Dar šiek tiek pakentėkime, o tada...o tada... Čia jau lieka jūsų vaizduotei ;) Bet pirmiausia paskaitykite šį laikraštuką, kuriame **susipažinsite su nauja anglų kalbos mokytoja Vilma Bergeliene, pasinersite į šeštokų kūrybos gelmes.***

Numerio interviu

Kalbiname anglų kalbos mokytoją Vilną Bergeliene

1. **Kokią atmosferą pajutote naujoje darbo vietoje?**
Nuoširdūs žvilgsniai, malonios šypsenos ir draugiški veidai. Pirmas įspūdis, kurį pajutau atėjusi į mokyklą.
2. **Kaip Jums sekėsi dirbti nuotoliniu būdu buvusioje mokykloje ir kaip sekasi šioje?**
Skirtumo nėra, manau, sekasi gerai. Techninių trukdžių pasitaikė ir ten, yra ir čia. Santykiai su mokiniais puikūs ir jie man tikrai draugiški.
3. **Jeigu turėtumėte galimybę keisti savo profesiją, kokia ji būtų?**
Turbūt būčiau kelionių gidė, nes mėgstu keliauti, patinka ir domiuosi istorija, įvairių šalių kultūra, tradicijomis.
4. **Ar Jums patinka nauji kolegos, mokiniai?**
Taip, labai.
5. **Kaip jaučiatės naujoje mokykloje?**
Jaučiuosi taip, lyg čia ir yra mano vieta. Jaučiuosi, lyg seniai čia dirbčiau.
6. **Kodėl pasirinkote mokytį būtent anglų kalbos? Kodėl Jums patinka ši kalba?**
Kaip jau minėjau, mėgstu pakeliauti, daug skaityti, anglų kalba labai padeda.
7. **Mėgstamiausia tema, kurią teko vesti šeštokams?**
Negalėčiau išskirti kurios nors, o galbūt ir per mažai laiko buvo, nes nuotolinis darbas kartais apriboja kūrybiškumą. Šiaip patinka projektiniai darbai su mokiniais.
8. **Kokia yra Jūsų svajonių šalis? Kodėl?**
Neįvardinsiu vienos šalies, bet mano svajonių šalis, kurioje kalnai, šniokščiantys kriokliai, uolos, skardžiai, kurioje daug istorinio paveldo.
9. **Ar dirbti mokytoja Jūsų svajonių darbas?**
Sunkus klausimas, bet jeigu aš mokykloje, matyt, kad taip ☺
10. **Ar sunku būti mokytoja? Kodėl?**

Ir sunku, ir lengva. Sunku tada, kai nėra rezultato, kurio sieki. Lengva, nes visada jauti energiją, mokiniai yra ta grandis, kuri suteikia jaunatviškumo, stumia siekti daugiau, domėtis daugiau, neatsilikti nuo naujovių. Jie įkvepia kartais labai dideliems darbams.

11. Ar lankėtės Anglijoje?

Taip.

Dėkojame už atsakymus ir linkime Jums sėkmės.

Interviu parengė Atėnė A., Lukas G., Akvilė Dz., Oresta S.

Kūrybos kampeilis

Šeštokai kūrė sakmes...

VAIDUOKLIS

Tai buvo seniai.

Kaime stovėjo sena troba. Joje niekas negyveno, net bijojo arti prieiti. Visi sakydavo, kad ten vaidenasi. Į tą trobą atsikėlė jauna šeima. Kasdien naktimis indai barškėjo, durys traškėjo, jiems buvo baisu. Ir šeima nusprendė nugriauti tą namo galą. Kai nugriovė, po pamatais rado lobį. Tai štai ką tas vaiduoklis saugojo. Kai jie iškasė lobį, troboje nebesivaideno.

Pijus Anskaitis, 6b klasė

SIRENOS ŠAUKSMAS

Vieną pilnatis naktį ėjo vyriškis, kuris buvo apsaugininkas, ir tą naktį buvo jo eilė patruliuoti miestely. Staiga iš pamiškės jis išgirdo, kaip kažkas prie upelio dainuoja. Iš įdomumo jis nuėjo patikrinti, net nesuprasdamas kaip, jis nuėjo prie upelio. Po penkių minučių tas vyriškis pamatė gražiausią mergą, išneriančią iš vandens. Ji pradėjo dainuoti gražiausias melodijas, parodė savo uodegą ir užkeikė jį amžinai: jei kam nors pasakys, ką matė, miege numirs.

Kitą rytą jis viską iš baimės išsipasakojo savo žmonai, o naktį savo sapnuose jis pamatė tą raganą. Po akimirkos gražioji ragana nuskandino jį.

Margarita Formalytė, 6b klasė

SAKMĖ

Seniai seniai pamiškėje stovėjo apgriuvusi trobelė. Žmonės sakydavo, kad per pilnatį Vėlinių vakarą ten apsilankydamas raganą, ir jei tu ją pamatydavai ir išpasakodavai kitiems žmonėms, ji jus nužudys arba apakins.

Buvo Vėlinių vakaras ir prie tos apgriuvusios trobelės bastėsi vaikai, kurie nežinojo pasakojimų apie raganą. Po keletos minučių vaikai pamatė raganą ir jie pagalvojo, kad ten paprasta moteriškė juodu apsiaustu. Vaikai vis ėjo link jos ir raganą pradėjo eiti prie upelio, kuris buvo šalia tos apgriuvusios trobelės. Vaikai pagalvojo, kad ji nori ką nors paaiškinti ar parodyti, tai jie iš to smalsumo ėjo raganai iš paskos. Nuėję pamatė ten dar kelias moteriškes su panašiais apsiaustais. Viena iš jų paprašė berniukų, kad prieitų arčiau, berniukai taip ir padarė, o raganos nieko nelaukdamos įsitempė berniukus į vandenį ir niekas jų jau neberado.

Goda Gaidamavičiūtė, 6b klasė

RAGANA IR VAIDOTAS

Tai nutiko Vėlinių vakarą. Pilnatis apšvietė pamiškėje tekančią upelį. Mano draugas Vaidotas ėjo iš kapų link namų ir sutiko labai seną moterį. Ji atrodė keista, nedidelio ūgio, smulki, žemę siekiantys plaukai, bet labiausiai jį nustebino jos dideli batai.

Senolė paprašė sekti paskui ją, Vaidotas nenorėjo, bet kojos sekė paskui iš paskos. Jis labai išsigando ir suprato, kad susidūrė su tikra ragana. Jie priėjo prie senos sugriuvusios trobelės. Įėjus į trobelę, ragana jam pasakė, kad Vaidotas turės čia gyventi ir jai tarnauti.

Nusiavusi tuos didelius batus, ragana nuėjo miegoti. Vaidotas palaukė, kol ji užmigs, griebė jos didelius batus ir pabėgo, taip tikėdamasis, kad ji jo nesigins plikomis kojomis.

Emilijus Rupeika, 6b klasė

KAIP ATSIRADO RŪKAS

Labai labai seniai, tais laikais, kai žemėje karaliavo raganos ir velniai, visi miškai, pievos ir laukai buvo apgaubti tankia, balta miglos skraiste. Tais laikais velnių ir raganų buvo labai daug. Velniai giriose ir miškuose daug rūkydavo, o raganos virdavo gyvūnus dideliuose puoduose. Šie dūmai ir garai kildavo į dangų ir taip atsirasdavo debesys, o kai rytai būdavo šalti, iš debesų pasidarydavo balta balta, tiršta migla, pro kurią nieko neįžiūrėdavai. Tas velnių ir raganų paskleistas baltas keistenybes žmonės pavadino rūku.

Ir po šiai dienai būna debesų pilnas dangus, iš kurių retkarčiais šaltais rytais atsiranda tirštas rūkas.

Titas Nausėda, 6g klasė

GILTINĖ IR KŪDIKIS

Vieną kartą kaime šeima susilaukė kūdikio. Tėčiui ir mamai reikėjo trumpam išeiti į turgų ir jie paprašė senelio prižiūrėti kūdikį. Kai mama ir tėtis išvažiavo, senelis pro langą pastebėjo ateinančią Giltinę. Senelis pradėjo jaudintis dėl savo anūko, bet jam į galvą šovė mintis. Jis į kūdikio lovelę įdėjo maišelį, pilną žemės, o pats su anūku pasislėpė rūsyje. Po kiek laiko senelis pamatė pro grindų skylutę, kaip Giltinė išsineša maišelį. Senelis atsiduso ir grįžo į kambarį, o kūdikį jis paliko rūsyje. Grįžęs į rūšį senelis rado tik maišelį, pilną žemės.

Nedas Dimidovas, 6g klasė

KAIP ATSIRADO RŪKAS

Tarp velnio ir perkūno labai ilgai buvo vienas kivirčas, kad velnias nerūkytų! Kartą perkūnas pagavo jį rūkantį, jis pradėjo velnią daužyti žaibais ir griaustiniu, tad velnias sugalvojo: jis tiek daug prirūkys, kad net perkūnas per visą rūką jo nematys. Tai jis vieną kartą, kai užtraukė dūmą, net medžių viršūnių miške nebesimatė. Perkūnas taip tą dieną supyko, kad visame pasaulyje sugriaudė didelį griaustinį. Velnias taip išsigando, kad pas perkūną gyventi daugiau ir nesugrįžo. Nuo to laiko jis kartais užtraukia didelį dūmą ir apkloja visą žemę rūku.

Karolis Šmaižys, 6g klasė

GILTINĖ IR KŪDIKIS

Kartą dideliame mieste visi miestiečiai pradėjo staiga mirti. Miesto merui gimė kūdikis, bet jis buvo kitoks nei visi. Jis turėjo trumpus, bet aštresnius už peilį nagelius. Po mėnesio į miesto mero namus atėjo giltinė vaiko nužudyti. Atėjusi į kūdikio kambarį jau tiesė ranką paimti kūdikį. Tik brūkšt! Ir giltinė be rankos paliko. Išsigando giltinė be rankos likusi, pabėgo iš miesto ir daugiau nebegrįžo.

Roslina Janušaitytė, 6g klasė

SPYGLIUOČIAI MEDŽIAI VISADA ŽALIUOJA

Daug žmonių turbūt galvoja, kodėl spygliuočiai medžiai visada žali. Tai aš jums ir papasakosiu.

Labai seniai žmonės irgi nesuprato, kodėl spygliuočiai medžiai yra žali. Ir vieną naktį vienas kaimietis negalėjo užmigti, todėl jis išėjo į lauką pakvėpuoti grynu oru. Jis sėdėjo ant kelmo, kai pamatė didelį šešėlį. Žmogelis pasisuko ir pamatė milžinišką žmogų. Kaimietis

išsigando ir bandė pabėgti, bet milžiniškas žmogus jį pamatė, greit pačiupo į savo ranką ir aukštai pakėlęs pasakė:

-Nebijok, žmogau, aš jūsų neskriausiu!

Žmogelis pamatė, kad kitoje rankoje milžinas turi labai didelį teptuką.

-Aš dažau visus spygliuočius, kad jie būtų žali. Tik niekam nesakyk, kad mane matei, nes man nepatinka, kai kalba apie mane.

-Suprantu tave, gal galėtum mane paleisti, aš turiu grįžti namo, - prašė kaimietis.

- Taip. Kaip aš galėjau užmiršti!

Milžinas paleido kaimietį ir sunkiais žingsniais nuėjo savais keliais.

Gvidas Lechavičius, 6g klasė

VELNIO SAUGOMAS LOBIS

Vieną naktį ėjo kaimo senis ir griovyje rado lobį, kuriame buvo pilna aukso monetų. Susirinko senis aukso monetas ir eina. Žiūri, priešais jį ateina velnias. Velnias sako:

- Duok man aukso monetas, kurių aš tiek laiko ieškojau.

Senis atšovė:

- Tik pasvajok!

Velnias kaip reikiant įniršo:

- Duok čia! Arba pirštus nukramtysiu.

Senis neatidavė lobio.

Ir nuo tos nakties visi žinojo, kad tai, kas ne jų, nederėtų imti, o senis liko be pirštų.

Naglis Marčiulaitis, 6g klasė

SPYGLIUOČIAI MEDŽIAI VISADA ŽALIUOJA

Vieną dieną ėjo ragana per mišką ir išgirdo du medžius kalbant, eglę ir ąžuolą. Ji pasiklausė truputėlį ir išgirdo, apie ką jie šnekasi. ąžuolas pasipūtęs pradėjo šnekėti:

- Kaip man gerai, kiekvieną dieną aš žaliuoju, netgi žiemą! Vasarą man būna labai karšta, bet žiemą labai šilta, - gyrėsi ąžuolas.

Ragana pasiklausė ir pamanė, jeigu ji pasipūtusi ąžuolą priverstų numesti kiekvieną žiemą lapus, kad jam būtų šalta, o eglė kad visada žaliuotų ir jai visada būtų šilta...

Ta ragana taip ir padarė. Ir nuo tos dienos spygliuočiai medžiai visada žaliuoja, o lapuočiai visada numeta savo lapus.

Aironas Simokaitis, 6g klasė

KAIP RAGANĄ PAMOKĖ

Senoje sugriuvusioje trobelėje gyveno močiutė. Ji neturėjo nei vyro, nei vaikų, tai gyveno viena. Ją laikė ragana ir žmonės neklydo. Kiekvieną dieną ji grobdavo vaikus ir vis išsisukdavo, tik per Vėlines vaikų negrobdavo.

Atėjus žiemai vienas miestietis sugalvojo pinkles tai raganai. Jis pats atsigulė į vaiko lovą ir laukė, kol pasirodys ragana. Ta atskrido, priėjo prie lovos, o tas miestietis ją pačiupo ir nutempė į narvą. Tada su kitais miestiečiais pasodino raganą į roges, nutempė prie upės ir ją nuskandino.

Benas Gudauskas, 6b klasė

Redakcija

Žurnalistai: Atėnė A. 6g, Lukas G. 6g, Akvilė Dz. 6g, Oresta S. 6g
Mokinius konsultuoja lietuvių kalbos mokytoja R. Žiliutė.

